

K U M D U S

SK:n Terveyspäivä Elok. 1932.

Punainen päivä.

Miksi vieläkin epäonnistuimme.

Punainen päivä, kansainvälinen mielenosoitus- ja taistelupäivä on taas ohi. Saapunee tiedoista päättyen tuntuu kuin ei sitä piirissämme olisi lainkaan vietetty, asiallisesti nimittäin. Niin no, tietysti me olemme olleet hengessä mukana, toivonut sen hyvin onnistumista ja odottanut hartaasti mitä urkomailta tuon päivän johdosta kuuluu. Tämä luokkataistelu on onnistunut siinä suhteessa, että parhainkaan hengessä mukana olo ei yksin riitä. Maailman lahtarivaltan ei kukisteta yksinomaan ajatuksilla, vaan siihen tarvitaan myöskin tekoja. Me emme vieläkaan saaneet joukkoja liikkeelle, ei mielenosoitukseen enempää kuin muuhunkaan joukkoliikehtimiseen. Tämä ei kylläkään ollut ensiallerta, että näin kävi, muutta eihän se silti mikään puolustus ole.

Se, että yhä edelleenkin näin tapahtuu, velvoittaa meitä jokaista tarkoin harkitsemaan, mistä tämä oikein johtuu. Mistä johtuu, että puolueemme kehoituksista huolimatta joukot eivät lähde kaduille? Etenkin nykyiset olot huomioon ottaen, pitäisi siihen olla kyllin syytä.

Siinä on kysymys, jota on syytä tarkoin harkita. Ja ollessamme rehtiä luokkataistelijoita, on meidän myönnettävä, että todellinen syy on meissä itsessämme. Me emme ole vieläkaan vapautuneet vanhoista tottumuksistamme. Uusiin toimintatapoihin perehtyminen vie myöskin aikansa. Sitäpaitsi me suomalaiset olemme perin hitaita omaksumaan uudistuksia. Mutta sen, minkä nekkerran päähämme saamme, se siellä myöskin pysyy. Se ilmenee niin päivänseelvästi meidän toiminnassamme. Tämän hitautemme takia me olemme saaneet useita - sangsan - tappavia ja suuria roskoita kokemuksia. Mutta olemmeko ottaneet oppia tästä? Olemmeko tutkineet virheitämme siinä mielessä, että voisimme niitä vastaisuudessa välttää? Emme riittävästi.

Punaisen päivän epäonnistuminen on myöskin tutkittava. Se on meillä tällä kertaa päivän kysymys. Se on sentään päivän kysymys, koska se kiinteästi liittyy muihin tämän hetken luokkataistelukysymyksiin. Menkäämme siinä jokainen itseemme ja ~~muistella~~ muistella, olemmeko tehneet kaiken, mitä olemme tuon päivän onnistumiseksi. Keskustellaan siitä myöskin keskuudessa me ja järjestöissämme. Miettikäämme, millä tavalla parhaiten voisimme joukkoihin vaikuttaa ja mitkä menettelytavat missäkin ovat parhaita.

Siis toverit, keskustelu käyntiin ja uutta vilkkaampaa toimintaa alkamaan. --- Palaamme tähän asiaan myöhemmin.

Suatu 30/9-32.

Kun "oikeus" istuu.

Kuten tunnettua, on Turun hovioikeudessa ollut viime aikoina käsiteltävänä n.s. Mäntsälän juttu. Herrat Kosola, Vallenius, Sario y.m. ovat olleet vastaamassa kapinan valmisteluista ja johtohommistaan. Itse jutun käsitteily, samoin kuin koko Mäntsälän kapinakin, ovat siksi tunnettuja, ettei niihin ole tarpeellista kajota. Mutta ylläolevan jutun tapetilla ollessa, on syytä muistella aikaisempia poliittisia juttuja, joissa työläiset ja talonpojat ovat olleet vastapuolina. Me huomaamme heti, kuinka eri tavalla oikeuden vaaka saattaa heilua. Saamme taas uuden, entistä selvemmän todistuksen porvarillisen oikeuslaitoksen puolueellisuudesta. Me näemme, että laki on siten, kenelle sitä luetaan. Palauttakaamme muistilokeroistamme aikaisemmat, meihin työväenluokkaan kohdistuvat suuret tuomiot ja "rikokset", joista ne ovat annetut ja vertailkkaamme niitä nykyiseen. Mitähän meikäläisille olisi tehty, jos olisimme tehneet samoin kuin Kosola y.m., sillä eroituksella vaan, että se olisi tapahtunut työväenluokan hyväksi. Olisikohan Turun hovioikeus päättänyt laskea ne vapaalle jalalle, kuten Kosolan y.m. suhteen on päätetty. Luulemme, että vastaus on jokaisella kyllin selvillä.

Tässä jutussa ei kylläkään ilmene mitään uutta. Se kaikki kuuluu nykyiseen järjestelmään. Mutta vaikka niin onkin, niin emme voi sitä silti voittololla sivuuttaa. Meidän on tämänkin jutun avulla osoitettava joukoille kapitalistisen yhteish. järjestelmän todellinen luokkaluonne. Paljastettava siinä vallitseva mätä, sekä teroitettava proletariaatin luokkataistelun ja vallankumouksen tärkeyttä ja välttämättömyyttä.

Sivustakatsoja.

Paraisten Keisari ja palkkaorjat.

Osa Paraisten työläisiä pitää tirehtööri Sarlinia jonkinlaisena epäjumalana. Hän on muka tehnyt paljon hyvää Paraisten työläisille, rakentamalla sementtitehtaan, jossa työläiset saavat työtä. Mihin sitä kieltää sovi, etteivätkö työläiset olisi saaneet tarpeekseen raataa ja onhan Paraisilla kehitys mennyt eteenpäin aika paljon parinkymmenen vuoden aikana. Mutta mihin päin ja kenon hyödyksi? Esim. talonpoika, kun hän vielä 4-5 vuotta sitten tuli Malmin torille, voim. munien ja halkokuorman kanssa, ei hänen tarvinnut viedä niitä takaisin, vaan sai hän ne myydyksi aika hyvästä hinnasta. Se johtui siitä, että työläiset olivat jonkun verran kulutuskykyisiä. Herrat tehtaanomistajat saivat tavaransa markkinoille hyvästä hinnasta ja olivat pakoitettuja työväenluokan voimakkaan ja yksimielisen painostuksen tähden antamaan työläisillekin vähän suuremman osan. Ei sentähden, että Sarlin olisi työläisten etuja silmällä pitänyt, vaan siksi, että se oli hänellekin edullisempaa työrauhan ylläpitämiseksi. Silloin ei ollut sitä valtavaa työttömien armeijaa, joka nyt on työnantajien parhaana valttina, polkiessaan työläistensä palkat alle nälkäräjän. Nyt kun talonpoika tulee torille, saa hän viedä tavaransa takaisin, ellei hän halua niitä ilmaiseksi antaa. Tämä johtuu Sarlinin ja hänen yhtiötovereidensa hyväsydämyksistä, sillä ne ovat vapauttaneet suurimman osan tehtaansa työläisistä raskeasta työnteosta ja samalla myöskin syömisen huolesta. Myöskin työssäolevien palkan he ovat painaneet niin alas, että se tuskin riittää ruokaan, vaatteista ja vuokraan puhumattakaan. No entäs herra Sarlin, onko hänen kukkaronsa laihtunut? Ei siinä ainakaan osoita lähes kolmen miljoonan markan vuositulot ja kuudenkymmenen tuhannen markan kuukausipalkka, joka on pysynyt ennallaan. Yhtä komeasti hän ajalee hienolla autollaan ja osuu upossa, työläisten hiellä ja vaivalla rakentamassa palatsissa. Kenen kustannuksella? Sen Paraisten työläiset tuntevat parhaiten siitä, kun palkka päivältä päivältä yhä huononee, samalla kun Sarlinin rakkikolarat isommasta pienempään, ovat aina seljän takana, pakoittamalla työläisiä lopputiliin uhalla yhä kiristämään työtään. Se on se keino, jolla suuri kapitalistit pitävät voittonsa korkealla ja työntävät pulan seuraukset työväenluokan kannettavaksi. Ainoa, mikä Sarlinin hyvää sydäntä kouristuttaa, on pelko siitä, että Paraisten työläiset nousevat yhtenä miehenä vaatimaan heille kuuluvaa osaa työnsä tuloksista, josta he nyt saavat vain pikku prosentit. Sitä varten hän istuu valtiopäivillä ja siellä yhdessä muitten työväenluokan vihollisten kanssa, ainasosialistisia herroja myöten, laativat uusia kiristyslakeja työväestön kuristamiseksi.

Sarlin näyttelää hyvätekijän osaa myöskin siinä, kun pienemmät herrat potkivat ulos tehtaasta vanhoja, parhaan miehuutensa menettäneitä työläisiä syystä, etteivät jaksa enää tuottaa tarpeeksi voittoa. Sarlin ottaa heidät takaisin töihin, ei suinkaan säälistä, vaan siksi, että työnantajat eivät ole kaikista yrityksistään huolimatta, saaneet riistettyä työläisiltä kaikkia oikeuksia, vaan ovat pakoitettuja maksamaan eläkettä, jos työläinen on ollut määrätyn ajan työnsä samassa paikassa. Lykäten tuonneemmaksi eläkkeen maksamisen, ottaa Sarlin heidät takaisin, mutta niin, että heidän palkalla, että työläinen tuottaa t

Minkälaiseen asemaan Suomen kapitalistinen järjestelmä (jonka edustajana Paraisilla on Sarlin yhtiötovereineen) painaa työttätekevien valtatavan enemmistön, sen saavat Paraisen työlläiset hyvin kouraan tuntevasti tuta, sillä heidän elämänsä käy päivä päivältä yhä kurjemmaksi. Yhtiön herrat eivät suinkaan sääli niitä, jotka he ovat syösseet työttömyyteen ja kurjuuteen. Heillä on mielessä vain se, miten saisivat oman voittonsa pysymään ennallaan. Ainoa tie, joka pelastaa Paraisenkin työlläiset, niin työttömät kuin työssä olevatkin, yhä kasvavasta kurjuudesta, on se, että nousemme yhtenä miehenä vaatimaan itsellemme ihmisyyttä vastustavia elämänohjeita. Sen saavutamme vain sillä, että muodostamme laujan ja yhtenäisen rintaman kieleen ja katsantokantaan katsomatta, sillä vain kaikkien työlläisten yhtenäinen ja päättävä joukkoesiintyminen vaikuttaa suurporvaristoon. Sitä ei liikuta rukoukset. Se peräytyy vain järjestyneen joukko-voiman tieltä, jota johtaa Suomen kommunistinen puolue.

Palkkaorja.

Tervehdys Turun kasarmilta.

Kyllä se vallankumouksellinen henki on sentään täälläkin olemassa, vaikka se onkin heikko ja vaikka se ei olekaan vielä itseään julkisesti joukkona ilmaissut. Täällä ei nimittäin kyetty järjestämään minkäänlaista mielenilmausta vallankumouksellisten työlläis- ja talonpoikaissotilaiden puolelta, sen paremmin Vappuna kuin toukok. 16 p:nä. Syynä siihen oli, ensinnäkin huono oma-alotteinen kasarmissa olevien, jo ennestään mukana olleiden toverien taholta. Mutta suuri pansa tekijänä oli puolueen ja K.N.L:n jäsenten tekemä jokapäiväinen virhe, nimittäin valmennustyön laiminlyöminen. Valmennustyö on aivan välttämätön, sillä nuorukainen, olkoonpa hän työlläisperheestäkin, joka astuu armeijaan ilman ulkopuolista yhteysttä, vallankumoukselliseen taisteluun, niin hän rappeutuu. Siihen vaikuttaa lahtarivallan upseerien ja agitaattorien harjoittama demagogia ja pakkolaiset opiskelut. Sekä toiselta puolelta, kun sotamies, joka on ollut pitemmän aikaa eristetty kasarmilla ja kun hän sen jälkeen pääsee tämän alueen ulkopuolelle, eikä hänellä ole siellä luokkatietoista toneria, joka pitäisi hänelle seurata ja koska häpeliä kerran on loma, niin hän sen myöskin käyttää ja tässä tapauksessa hän tulee sen käyttämisen vain yksinkertaiseen huvitteluun ja juopotteluun. Näinollen monasti, mahdollisesti hyviäkin taistelijoita, tulee aivan huomaamatta syrjäytetyksi proletariaatin taistelulinjalta.

Tämä taistelulinja on voimistutettava Turunkin piirissä. Enemmän huomiota valmennustyöhön ja yhteyksien ylläpitämiseen kasarmeissa. Sillä vain liittossa työlläis- ja talonpoikaissotilaiden kanssa Suomenkin proletariaatti kykenee kukistamaan fasismin siampään valtiojärjestelmän (diktatuurin) ja pystyttämään tilalle proletariaatin diktatuurin.

P.R:n Turun kasarmin punainen sotilas.

Luokkataistelijan asenne.

Useasti ja varsinkin nykyisin, tulee luokkataistelijaajatus-mielenläpäästä kriittillinen kysymys. Aina kun joudutaan lähemmäs todellisuutta, kukaan nyt fasismin aikana, kuulee, jopa selvemmälläkin käsitteillä varustetun toverin sanovan: Me emme nyt voi tehdä mitään, sillä fasisteilla on yli-ote, ote tus y.m. Tällaisia on useita. Jos joku tovereitamme joutuu kiinni, niin ei enää nähdä ulospääsyä. Kaikki pysähtyy siihen. Kadotetaan koko usko tyväenluokan voittoon. On siitäkin esimerkkejä.

Legaaliset kerhot toittavat suuresti, kun on kaikki järjestöt lyöty hajalle, että olemme voimattomia. Voidaanko sitten tehdä mitään? Nyt jos koskaan voidaan jotain tehdä. Nyt on selvinnettävä fasismin olemus ja toimittava ainakin itsensä suojelemiseksi. Kun kaikki luokkataistelijat organisoivat itsensä puolustusasemilla, niin tämä jos mikä on tärkeä. Ensinnä, ei pääse syntymään hyläyslamanuusta ja epätoivon; toiseksi, se pitää mielialan ehjänä. Tässä se onkin perus, mitä kukin yksilönsä voi tehdä ympäristönsä. Saada tämä mieliala pysymään joukoissa. On muistettava, että kunkin luokkataistelijan sana vaikuttaa työlläisjoukkoihin. On suostuttava luokkataistelun pettämistä, jos sanomme, ettei voida tehdä mitään. Meidän on muistettava, että me taistelemme joukkona, eikä yksilöinä. Jos ajattelemme yksilöinä, niin silloin voidaan sanoa, että "tovereissamme ei ole voimaa, vapauttamme puolulustamaan".

Yksilöitä on sortunut ja sortuu, mutta tyväenluokka ei sorru, se kulkee eteenpäin. Vieläpä niin suurella tempolla, että emme tahdo pysyä sen mukana. Sellaiset käsitteet, että muka järjestöt ovat lyödyt, osottaa, että on jällessä laahaavia. Nämä hyläykset ovat jällessä. Meillä on järjestöt: S.K.P., S.K.N.L. ja Pun.Am. järj.: niitä ei lyödy hajalle koskaan.

Mikä on luokkataistelijan asenne? On ravistettava kaikki yksilöllisyys, on toimittava kaikilla minuuteilla luokkataistelun edistämiseksi. On toimittava hätkähtämättä, varmasti ja harkitusti. On kehitettävä oma-alotteisuutta. On

totuttava itsensä kurinalaisuuteen ja pidettävä luokkamorali virheensä.
Taistelija.

Huom. Toimitus, tuntien toverin kynäilijä alokkaana, reiluna työläistoverina, julkaisee kirjeen pienine korjauksineen kirjoituksen heikkoudesta huolimatta. Toimitus toivoo kirjoituksen kirjoittajan itseään ja soluja arvostelemaan kirjoituksen sisältöä, sen virheitä. Solut voivat lähettää lyhyen arvostelun, jokin parhaansa mukaan, toimitukselle. Parhaiten osannut arvostelu julkaistaan lomouksessa niin pian kuin kaikki arvostelut saapuvat. Kollektiiviset arvostelut ovat tervetullempia, yksilöllisiin arvosteluihin verrattuina. "Taistelija" oppikoon ajatuksen täsmällisyyteen. On myös syytä harjoitella sanomaan asia lyhyesti. Pitkät kirjoitukset eivät lukijoita oikein miellytä.
Toimitus.

Työttömiä.

Työttömiä on Salossa herrojen kirjojen mukaan 300, todellisuudessa luku on lähes 500. Työttömät saavat "avustusta" 4 ateriaa viikossa. Sekin harvoin Toisinaan menee useita viikkoja, ettei saa mitään. Avustuksen saanti on vaattava riippuvainen: Jos vaattees ovat kohtalaiset, ateriaa ei tule.

Pakkotilä.

"Toverit" nimellä, mutta niihin otetaan valikoiden. Nuoria miehiä ei yhtään. Palkat kurjat: perheelliset 2½ mk. perheettömät 2 mk. tunnilta. Työpäivä 7 tuntia. Urakkatöissä saattaa ansaita 5-10 mk. päivässä. Eräs isä kahden poikansa kanssa työskentelee 1½ viikkoa, ansaiten 60 mk.

Sosialifasistit

Fasismi ja valpas pomina pakkotyömailla Salossa. Pakkotyömaat ovat heidän koston alustina. Ja siellä todella vallitsee mallikelpoinen fasistijärjestys. Sen työläiset tuntevat luissaan noskepomojen "piiskaniskut".

Toverit Salossa ja ympäristössä. Mikä ole syytä harjoitella taistelutekijöitä. Me emme saa olla niin raukkoja kuin esi-isämme nälkävuosina, sillä ne luovat niille viljainaittojen rapuille. Toverit. On syytä käydä järjestämään vaivastalokäystä.

Työtön.

Laitilasta.

Kova aika ei Laitilakaan ole sivuuttanut. Erikoisesti maatyöläiset ja köyhät talonpojat elävät huutavassa hädässä. Elämismahdollisuudet ovat painautuneet sellaisiksi, että pitkälle ei enää näin voi jatkua. Toista, mikäli niitä valtion ja kunnan taholta on järjestetty, ei tahdo saada edes ruokarahojä. Työläiset, jotka ovat olleet tuikin teossa, kertovat: v. 1929 maksettiin rungolta 18 mk. nyt 1 mk. 15p. jopa alle markankin. Kovallakaan työllä ei näissä oloissa saa 20 markkaa päivässä. Sama suhde palkkojen laskussa näkyy kaikissa töissä, joita on järjestetty.

Velvollisuuksia, huonoista ansiomahdollisuuksista huolimatta, työläisille kuitenkin asetetaan. Esim. verot ovat muutamilla kohonneet puolellakin. Siitä huolimatta, vaikei tuloja ole ollut juuri lainkaan. Velkoja myöskin on monella pikkuhiljallista. Niistäkin pitäisi maksaa korkoja. Mutta mistä maksaa? Pakkahuutokuppia ei vielä suuremmissa mittakaavoissa ole suoritettu, mutta vasti ne alkavat lisääntymään, sillä mitenkään ei jaksa velkojen korkoja maksaa. Myöskin veroryöstöt uhkavat. Mitään voimakkaampaa vastarintaa maista herrojen kurjistamispolitiikka vastaan ei vielä ole kyetty aloittamaan. Täällä oli n. ruituskokouskin verojen johdosta, mutta ei siitäkään osattu käyttää hyväksi. Niinkuin olisi pitänyt. Siellä olisi selvästi pitänyt sanoa: veroja emme maksa.

Toivottomia tilanteeseen emme kuitenkaan näe. Käsitämme, että olot missä vain muutamilla on hyvä olla, missä vain muutamilla on riittävästi maata ja tonttu toimeentulo, ei loppumattomien voi jatkua. Täällä maalaisliittolain ja Pilppula eräessä kokouksessa lausui: ennenkuin 5 v. kuluu, on Suomikin Neuvost-Suomi. Tämä epätoivoinen lause, jonka Pilppula päästi suustansa, osoittaa, että väit heikkouksista onkin maahan voi luottaa. Se on meikäläistenkin mielipide. Joskaan emme sano, että se tulisi itsestään. Meidän tulee tehdä kykymme mukaan selvitystyötä työläisten ja talonpoikain keskuudessa ja saada laajat joukot kokouksiin käsittelemään tilanteen asettamia tehtäviä.

Tyytymätön Laitilasta.

Paraiden häitä pöytätyömailta.

Työmaaterrori on yksi työnantajan keinoista työllisten kurissapitämiseksi. Paraiden katukivi työmaa lienee tyypillisin. Siihen on pomoksikin kiivennyt tyypillinen fasisisti roikale. Työhön eivät pääse työlliset, jotka eivät tarjoa pomolle viinaa ensin. Viime talvena sanottuun työmaalla työskennelleet rohkeat työlliset eivät päässe työhön, sillä he ovat pomon "polttamia". Samainen pomo on tehnyt kummitöiden ehdotuksen kunnanverojen säästämiseksi ja hänen ehdotuksensa perusteella laskettiin palkkoja hakkuussa 50 mk:sta 15mk:aan m. Tuntitöissä perheellisille 3mk. - ~~xxxxxxx~~ 3mk. 20p. yksinlaisilla 3 mk:sta 2mk:aan. Kas niin säästetään. Samainen mestari oli merkinnyt erään hakkaajan tiliin ylimääräistä 50 mk. Työlläinen otti tilinsä. Pomo esitti jälkeensä sanottulle työlliselle, että te saitte 50 mk. ylimääräistä ja että se on annettava hänelle. Työlläinen myönsi saaneensa ja luovutti pomolle sen. Pomo antoi 2 askia tupakkaa työlliselle suuntukkeeksi ja lopulla osti viinaa. Kas niin "säästetään". Työmaa on muuten rappeutuneiden juoppojen ja viinatrokarien pesäpaikka. Rehullinen työlläinen ei tässä sakissa pysy. Hänet "syödään" pois. Pomon 2 palkkaa ovat myöskin tässä työssä, vaikka varnasti olisi hötöisempiäkin.

Työlläistoverit. Te itse vedätte silmukan kaulaanne. Pois tämä. Meidän on käytävä yhteisrintamaan työnantajia vastaan. Meidän on liityttävä Pun. A. järj., vaadittava kunnollisia t. öpalkkoja ja työmaaterrorin lopettamista sekä myöskin noisen pomon eroittamista.

Nupuhakkuri.

Tervehdys Auran konepajasta.

Kyllä se kapitalistinen pula on ulottunut tänne Auran konepajallekin asti, vaikka ei täältä mitään ole kuulunut. Verstaassa, jossa oli ennen 80 miestä, on nyt 10, työssä ollaan 4 päivää viikossa. Joku joskus niinkuin armosta saalla 6 päivää. Palkat ovat nuoremmilla siinä 2 mk. tunnilta, vanhemmilla n. 5mk. Urakkatöitä tehdään myöskin, mutta urakat ovat niin alhaiset, että täin tuskin saa tuntipalkan, kun hiki hatussa hosuu. Koneiden suojuslaitteet ovat mitä kurjimmat. Pomo joskus lupaa, kun hänelle niistä huomautetaan, että ne korjataan, mutta aina ovat ne jääneet lupauksiin. Jäävät ne edelleenkin, jos emme itse ryhdy näitä vaatimaan. Vaatimaan meidän on ryhdyttävä ja oikein sakilla, sillä ei-välit rikoukset autta, sen olemme kyllä nähneet ja kokeneet. Ainoa mahdollisuus, jolla voimme olojamme parantaa, on se, että liitymme yhteen ja S. Pun. Am. järj. sekä sen johdolla taistelemaan. Silloin saamme olla varmat, että oloihimme tulee parantumaan.

Reformisti.

piirin/

S.K.P:n Turun maaseutupiiri alue antaa täten hankinta haasteen jäsenmäärän kohottamiseksi 100% :lla ja yhteyden hankkimiseksi lähimpään kylään tai piiriin. Kilpailu koskee kaikkia piiriin kuuluvia maaseutupaikkoja. Kilpailuaika on tämän vuoden loppuun. Tulokset julkaistaan piirilehdessä. Toimintaan toverit ja voimat kokoon. Ratkaisu lähenee.

Taisteluterveisin

Pakki n:o I.

Lehtemme lukijoille, kirjeenvaihtajille, y.m. ystäville.

Lehtemme ilmestyminen on pidemmän aikaa ollut epäsäännöllistä. Tällöin ja kokoonpanon suhteen on ollut myöskin paljon heikkouksia. Ne ovat ikinä epäkontia, mutta joita kuitenkin emme ole voineet välttää. Nyttämmin olemme ainakin toistaiseksi sivuuttaneet pahimmat vaikutukset ja lehtemme alkaa ilmestyä kahdesti kk:ssa n. 6-8 sivuisena.

Lehtemme sisältöön tulemme kiinnittämään entistä enemmän huomiota. Kuinka siinä tulemme onnistumaan, se riippuu myöskin teistä, lehtemme lukijat. Siis kirjoittakaa lehdellemme. Kertokaa olosuhteistanne, toiminnastanne ja kokemuksistanne. Ne tiedot voivat olla suuriarvoisia ja hyvänä opetuksena toisten palkkakuntien työllisille. Kertokaa myöskin niistä toivomuksista, mitä lehtemme sisällön tai muun suhteen saattaa syntyä. Alkää peljätäkö oikeinkirjoitusta - enempää kuin muutkaan virheitä. Palkkaa asiat paperille, niinkuin te ne tunnette ja tiedätte ja ajttelette.

Kommunistisin taisteluterveisin

Toimitus.